

Landet, at der kan blive Tale om deres Naturalisation, formenes ikke at tale imod Omraadernes Forening. Dels vil det paa Forhaand være umuligt at udsondre disse Tilfælde, hvor de af Fremmedlovsadministrationen truffne Beslutninger i hvert Fald i vidt Omfang præjudicerer den senere Afgørelse om Indfødsretsspørgsmaalet, dels ses det ikke, at en samlet Administration af begge Omraader skulde være ude af Stand til at varetage de Opgaver, som hvert af Omraaderne isoleret set maatte kræve løst.

Mindretallet mener endvidere, at det ved en Ordning af Fremmedvæsenet paa langt Sigt vilde være rimeligt at have Opmærksomheden henvendt paa, at et nordisk Samarbejde paa Statsborgerrettens Omraade, der gaar ud over den hidtil gennemførte Koordinering af Reglerne om Statsborgerrettens Erhvervelse og Fortabelse, ligger indenfor Synsvidde, jfr. den paa det nordiske parlamentariske Møde 1945 eenstemmigt vedtagne Resolution. Forsaaavidt dette Arbejde maatte føre til et Resultat, synes det irrationelt og psykologisk uheldigt, om en Person, der i Kraft af sin norske o. s. v. Statsborgerret her i Landet i visse Henseender nyder Ligeret med danske Indfødte — hvilket Spørgsmaal henhører under Indfødsretslovgivningens Administration — iøvrigt skulde være undergivet den Afgørelse, som en Administration, der kun beskæftiger sig med Udlændinge, træffer med Hensyn til, i hvilket Omfang han her i Landet kan tage Del i det borgerlige Liv. Ved en Forening af Fremmedsagerne med Statsborgerretssagerne vil man derimod kunne opnaa en Ordning under eet af de enkelte fremkommende Spørgsmaal.

Af særlig Betydning synes de to Omraaders Forening ud i Fremtiden at være, naar man forudser den sandsynlige Udvikling af Reglerne om Statsborgerrettens Erhvervelse og Fortabelse. Denne Udvikling vil føre til en mere eller mindre vidtgaaende Ophævelse af den nu i hvert Fald som Princip gældende Regel om Familiens statsborgerlige Enhed. Gennemføres der en Ordning, hvorefter den gifte Kvinde ikke længere følger Manden i statsborgerlig Henseende, vil Fremmedlovgivningen i Fremtiden faa Anvendelse paa en Række Personer, som efter nugældende Ret er undtaget derfra, men som dog paa Grund af deres ægteskabelige Forbindelse med danske Statsborgere indtager en særlig Stilling. Det synes hensigtsmæssigt, at Afgørelsen om saadanne Personers Forhold henlægges til samme Administrationsgren, under hvilken de indfødsretlige Afgørelser henhører; Henlæggelsen af disse Sager, der vel formelt vil være Fremmedsager, men dog reelt i Forhold til Nutiden omfatter en helt ny Persongruppe, til en fra Statsborgerretslovgivningens Administration isoleret Fremmedlovsadministration vil næppe være heldig og antagelig medføre vidtgaaende Naturalisationskrav af Hensyn til den danske Part i Ægteskabet, saaledes at Fordelelene af Nyordningen derved sættes paa Spil.

Overhovedet er der en saa intim Sammenhæng mellem de to Omraader, at det turde være et Spørgsmaal, om den nuværende Deling er rationel og i Overensstemmelse med Nutidens Tendens til at samle ensartede eller beslægtede Sager under samme Forvaltningsgren.

Mindretallet mener endelig at burde henlede Opmærksomheden paa, om det ikke vilde være muligt og i bekræftende Fald ønskeligt, i Forvaltningen af Fremmedsagerne at udnytte ikke blot Politiets, men ogsaa Amters og Kommunalraads Kendskab til Personer og Forhold.